

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

18. Romæ confirmatur. Promulgatur. Cæsar dat regalia & investituram.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

Quo diplomate mox translato in Westphaliam ac per universam Diœcesin proclamato, tametsi Mallingrotius sui tenax propositi nihilò minùs flectebatur, cæteri tamen subditi lubenter omnes paruere. Sub hæc *Christophorus Bernardus*, facturus initium administrationis suæ, Ordinibus Diœcesanis Monasterium comitia indicit. Et hi quidem statuto die stitère se frequentes, sed ad nutum Electi à conventu suo exclusere Mallingrotium, ceu patriæ tranquillitatis turbatorem. Quam ipse contumeliam tantò molestius accepit, quantò ad id usq; tempus magis decorum pro munere Decani comitio præfedisce. Ne quid autem de jure suo remittere videretur, non semel aditum tentavit; sed fores aræ palatij Episcopalis continuò clausas offendit; quas cum etiam pedibus, manibùsq; pulsitans aperiri sibi acriùs aliquandò postularet, jussi respondere excubitores, nulli nunc eas patere publicæ quietis inimico. Quam ipse severitatem exaggerando conabatur nonnullos ex Ordine Equestri in commiserationem, partemq; trahere, sed frustra.

Nec etiam Romæ negotium illi ex sententiâ succedebat; quippe discusso jam non hebdomades, sed menses aliquot electionis actu, cum præter vespertinum illud Decano præterito conventiculum, novi

17.

A comitiis excluditur Mallingrotius.

18.

Roma confirmatur Electio.

C 3

nihil

1651.

38 CHRISTOPH. BERNARDUS

nihil objiceretur, nec ex eo vitari electio-
nem Canonicis omnibus, uno duntaxat
excepto, ratam, gratamque præstantissimam
in Urbe Jurisconsulti pronuntiarent, in
cero Purpuratorum Patrum senatu confi-
rmatio decernitur, & expeditis, quæ sequun-
tur, litteris, tam Electo, quam Clero, Pu-
puloq; Monasteriensi intimatur.

Sub hac
formâ.

INNOCENTIUS Episcopus Servus Servorum
DEI Dilecto Filio (ita Pontifices consecra-
necdum Episcopis scribunt) Christophoro Bernar-
do à Galen Electo Monasteriensi salutem & Ap-
stolicam benedictionem. Apostolatus officium in
ritis licet imparibus Nobis ex alto commissum
quo Ecclesiarum omnium regimini divinâ dispo-
sitione præsidemus, utiliter exequi coadjuvan-
Domino cupientes, solliciti corde reddimur
solertes, ut cum de Ecclesiarum ipsarum regim-
nibus agitur committendis, tales eis in Pastori-
præficere studeamus, qui populum sibi commissum
sciant non solum doctrinâ verbi, sed etiam exem-
plo boni operis informare, commissasq; sibi Eccle-
sias in statu pacifico & tranquillo velint & ve-
leant auctore Domino salubriter regere & felici-
ter gubernare. Sanè nuper Ecclesiâ Monasteriensem
cui bona memoria Ferdinandus Episcopus Mon-
steriensis, dum viveret, præsidebat, per obitu-
dicti Ferdinandi Episcopi, qui extra Romanam
Curiam debitum natura persolvit, Pastoris sol-
tio destitutâ, dilecti Filii Capitulum dictæ Eccle-

pro futuri Episcopi Monasteriensis Electione ce-
 lebrandâ, vocatis omnibus qui voluerunt, debue-
 runt & potuerunt Electioni huiusmodi commodè
 interesse, die ad eligendum præfixâ, ut moris est,
 convenientes in unum, Te ipsius Ecclesie Cano-
 nicum, de Nobili genere, in legitimo Matrimeo-
 nio, ac ex Catholicis parentibus procreatum, in
 etate legitimâ, ac à pluribus annis in sacro Sub-
 diaconatûs ordine constitutum, & ad alios do-
 cendos idoneum, in Episcopum Monasteriensem
 concorditer elegerunt, Tuq; Electioni huiusmodi,
 illius Tibi præsentato decreto consensisti, & dein-
 de Electionis hujus negotium per venerabiles Fra-
 tres Nostros Sac. Rom. Ecclesie Cardinales negotiis
 rerum Consistorialium Præpositos, examinari fe-
 cimus diligenter; qui sub die vigesimâ sextâ
 Mensis Januarij proximè præteriti negotio hu-
 iusmodi maturè discusso, Electionem huiusmodi
 uti canonicè celebratam, confirmandam censue-
 runt, Nosq; sententiam Congregationis huiusmodi
 approbavimus. Nos igitur Electionem præactam
 juxta sententiam & decretum Congregationis hu-
 iusmodi Apostolicâ auctoritate confirmantes, præ-
 tactæ Ecclesie Monasteriensi de Personâ Tuâ, cui
 apud Nos de litterarum scientiâ, vite munditiâ,
 morum honestate, Spiritualium providentiâ, tem-
 poralium circumspèctione, aliisq; multiplicium vir-
 tutum donis fide digna perhibentur testimonia, de
 Fratrum eorundem consilio dictâ auctoritate pro-
 videmus, Teq; Eidem Ecclesie Monasteriensi in
 Episcopum præficimus & Pastorem; curam &

administrationem ipsius Ecclesie Monasteriensis Tibi in spiritualibus & temporalibus plenarie committendo, in illo, qui dat gratias & largitur premia, confidentes, quod dirigente Domino actu Tuis, praeacta Ecclesia Monasteriensis sub Tuo felici regimine regetur utiliter, ac grata in eisdem spiritualibus & temporalibus suscipiet incrementa. Iugum igitur Domini Tuis impositum humeris promptâ devotione suscipiens, curam & administrationem praeactas sic exercere studeas sollicitè, fideliter & prudenter, quod ipsa Ecclesia Monasteriensis Gubernatori provide, & fructuosè Administratori gaudeat se commissam, Tug, præter aeternæ retributionis præmium Nostram & Apostolicæ Sedis benedictionem & gratiam exinde uberius consequi merearis. Volumus autem quod Tu ad præscriptum Concilij Tridentini in dicta Ecclesia Monasteriensi Theologalem, & Pœnitentiariam Præbendas, & in Civitate Monasteriensi Seminarium erigas, & Montem pietatis instituas, conscientiam tuam desuper onerantes. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo, sexcentesimo, quinquagesimo primo, undecimo Cal. Junij, Pontificatûs Nostri Anno septimo.

Ad Capitulum verò Cathedrale, nullâ Decani mentione factâ, mittebantur sub insequente formâ expedita.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum DEI, Dilectis filiis Capitulo Ecclesie Monasteriensis salutem & Apostolicam benedictionem;
Hodie

Hodie Electionem de Personâ dilecti filij Christophori Bernardi Electi Monasteriensis, per Vos, Ecclesiâ Vestrâ Monasteriensi tunc per obitum bonæ memoriæ Ferdinandi olim Episcopi Monasteriensis, extra Romanam Curiam defuncti, Pastoris solatio destitutâ canonicè celebratam, iuxta sententiam ac decretum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sac. Rom. Ecclesiæ Cardinalium negotiis rerum Consistorialium Præpositorum, de Eorundem Fratrum consilio Apostolicâ auctoritate approbando & confirmando, Eidem Ecclesiæ Monasteriensi de personâ D. Christophori Bernardi Electi, Nobis & Fratribus ipsis, ab suorum exigentiam meritorum acceptâ, dictâ auctoritate providimus, ipsûmq; Eidem Ecclesiæ Monasteriensi in Episcopum præfecimus & Pastorem, curam & administrationem ipsius Ecclesiæ Monasteriensis, sibi in spiritualibus & temporalibus plenariè committendo, prout in Nostris inde confectis litteris plenius continetur. Quocirca Discretioni Vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus Eidem Christophoro Bernardo tanquam Patri & Pastori animarum vestrarum humiliter intendentes, ac exhibentes sibi obedientiam & reverentiam debitas & devotas, Ejus salubria monita & mandata suscipiatis humiliter, & efficaciter adimplere curetis; Alioquin sententiam, quam idem Christophorus Bernardus Electus ritè tulerit in rebelles, ratam habebimus & faciemus auctore Domino usq; ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem,

C 5

Anno

1651.

42 CHRISTOPH. BERNARDUS.

Anno Incarnationis Dominicae Millesimo, sexcentesimo, quinquagesimo primo, undecimo Cal. Junij. Pontificatus Nostri Anno septimo.

Quas præterea ad Clerum, ad Vasallos, ad Populum Civitatis & Diocesis Monasteriensis direxit Pontifex, pari modo intimatas, promulgatasq; , vel eò quoq; libentius his subjungerem, quò Scriptoris Anonymi confirmationem incite pernegantis os, pluribus obstrueretur. Sed cum argumento, tenore, verbis, tempore, sigillo eadem sint, & uno ferè, soloq; duntaxat titulo diversæ, ne augmento plûsq; otioso charta compleatur, præplacuit superfedere.

Mallingerotio & Vienna Confirmatione impediante.

Cæsar Regalia concedit & investiturâ.

Mallingerotius igitur desperato nunc Romæ successu, totus Viennam se vertit. Causam Electionis in Urbe non satis discussam questus Cæsarem orat, ut Regalium concessio & investitura tantisper differatur, donec re latiùs examinata de integritate Electionis penitiùs innotescat. Sed & isthic, postquam ejus objectiones in Concilio Imperiali Aulico studiosè ponderatae sunt, repulsam patitur, jubeturq; Electum uti Legitimum Principem & Herum suum agnoscere ac venerari. Interim Cæsar agnitâ Pontificis confirmatione Christophorum Bernardum, recepto fidelitatis jurejurando, solenni ritu investit & Imperij Principem

cipem renunciat, datamque Regalium & temporalis cujuscunque jurisdictionis, plenique imperij potestatem amplissimo diplomate testatam facit; veneratione, obsequelâ & fide Principibus debitâ, Magistratibus juxtâ ac subditis, iterum & serio imperatâ.

Igitur *Christophorus Bernardus*, Pontificis & Imperatoris autoritate, renunciatus jam Episcopus, & Imperij Princeps à restaurandâ pietate novi Regiminis administrationem exorditur. Quippe Religionem avitam non parùm labefactârât serpens pridem illicitum novitatis; Numinis cultum valdè imminuerat Martis licentia, tot annos continuata, & tot secum scelera trahens; ut utrumque erigere & in pristinam reponere dignitatem, publicæ felicitatis interesset. Sacræ alibi ædes ruinam minari visæ, alibi destitutæ supellectile sacrâ, plurimis locis profanatæ erant. Sacris initiati, magnam partem præ otio lascivientes scædâ spurcitie dehonestarant vitam DEO devotam. Foverant à multis retrò annis, seu dominantium incuriâ, seu Bellorum injuriâ, absque ullo rubore suspectas mulieres domi (Focarias seu Concubinas vocitabant) tractarântque non secus ac in permissio matrimonio conjuges suas. Latera itinerantium stipabant; frequentabantur unâ nuptiæ; & cognomento

Hono-

19.
Neo-Princeps
restaurat pietatem.

Non parum colapsam.

Eliminat concubinas.